

5 De vergunning tot verblijf

Gronden voor-; bevoegdheid tot verlening of weigering, verlenging van de geldigheidsduur (weigering daarvan) en intrekking

Inhoud

Hoofdpunten 5.1 t/m 5.6: verlening of weigering van een vergunning tot verblijf

- 5.1 De algemene uitgangspunten van toelatingsbeleid
- 5.2 Voldoende middelen van bestaan
- 5.3 Gevaar voor de openbare rust, openbare orde of de nationale veiligheid
- 5.4 De beperking waaronder de vergunning tot verblijf wordt verleend
- 5.5 De duur waarvoor de vergunning tot verblijf wordt verleend
- 5.6 De bevoegdheid tot het verlenen of weigeren van de vergunning tot verblijf
- 5.7 Wijziging of opheffing van de beperking waaronder de vergunning tot verblijf is verleend
- 5.8 Verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf
- 5.9 Intrekking van de vergunning tot verblijf

De indiening van verzoeken betreffende de vergunning tot verblijf wordt behandeld in 4.

De kennisgeving van beschikkingen betreffende de vergunning tot verblijf; de uitreiking en inhouding van identiteitspapieren in verband daarmee worden behandeld in 9.

5.1-5.6 Hoofdpunten bij verlening of weigering van een vergunning tot verblijf

De verlening en weigering van de vergunning tot verblijf worden behandeld in 5.1 - 5.6.

Bij de behandeling van een ontvankelijk verzoek om een vergunning tot verblijf, ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie, zijn met name de hierna (a-h) vermelde punten van belang.

Zie voor de behandeling van een verzoek ingediend vanuit het buitenland 3.8.

a. Verzoeken niet in persoon ingediend (zie 4.4)

b. Algemeen uitgangspunt: restrictief toelatingsbeleid (zie 5.1.1)

Een vergunning tot verblijf wordt verleend op grond van:

- internationale verplichtingen (zie 5.1.2);
- een wezenlijk Nederlands belang (zie 5.1.3);
- klemmende redenen van humanitaire aard (zie 5.1.4).

In dit kader zijn algemene vereisten voor toelating:

- het zelfstandig kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan (zie 5.2);
- afwezigheid van gevaar voor de openbare rust, de openbare orde en de nationale veiligheid (zie 5.3).

Deze vereisten gelden niet gelijkkelijk voor alle categorieën vreemdelingen: steeds moet worden nagegaan of een bijzondere regeling van toepassing is (zie Deel B).

c. Over te leggen stukken

Algemeen:

- geldig paspoort of ander reisdocument (zie bijlage 3 a en 3 b VV), met m.v.v. (verklaring), indien vereist (zie 3.1 - 3.3).
De geldigheidsduur van het paspoort is van belang voor de duur waarvoor de vergunning tot verblijf kan worden verleend (zie 5.5)
- garantverklaring (model D 17), eventueel (zie 5.2.5.2)
- passagebiljet, eventueel (zie 5.2.5.3)
- bewijs van ziektekostenverzekering, steeds (zie 5.2.5.5)
- antecedentenverklaring (model D 18), in beginsel (zie 5.3.2).

Bijzonder:

Steeds moet worden nagegaan in Deel B of voor de categorie waartoe de vreemdeling behoort overlegging van andere stukken is voorgeschreven.

d. Bevoegdheid tot verlening van de vergunning tot verblijf

Zie het onder i. opgenomen schema van de bevoegdheidsregeling van art. 19 VV en de onderdelen van 5.6 waarnaar dit schema verwijst.

e. Bevoegdheid tot weigering van de vergunning tot verblijf

Zie art. 20 VV en 5.6.3.

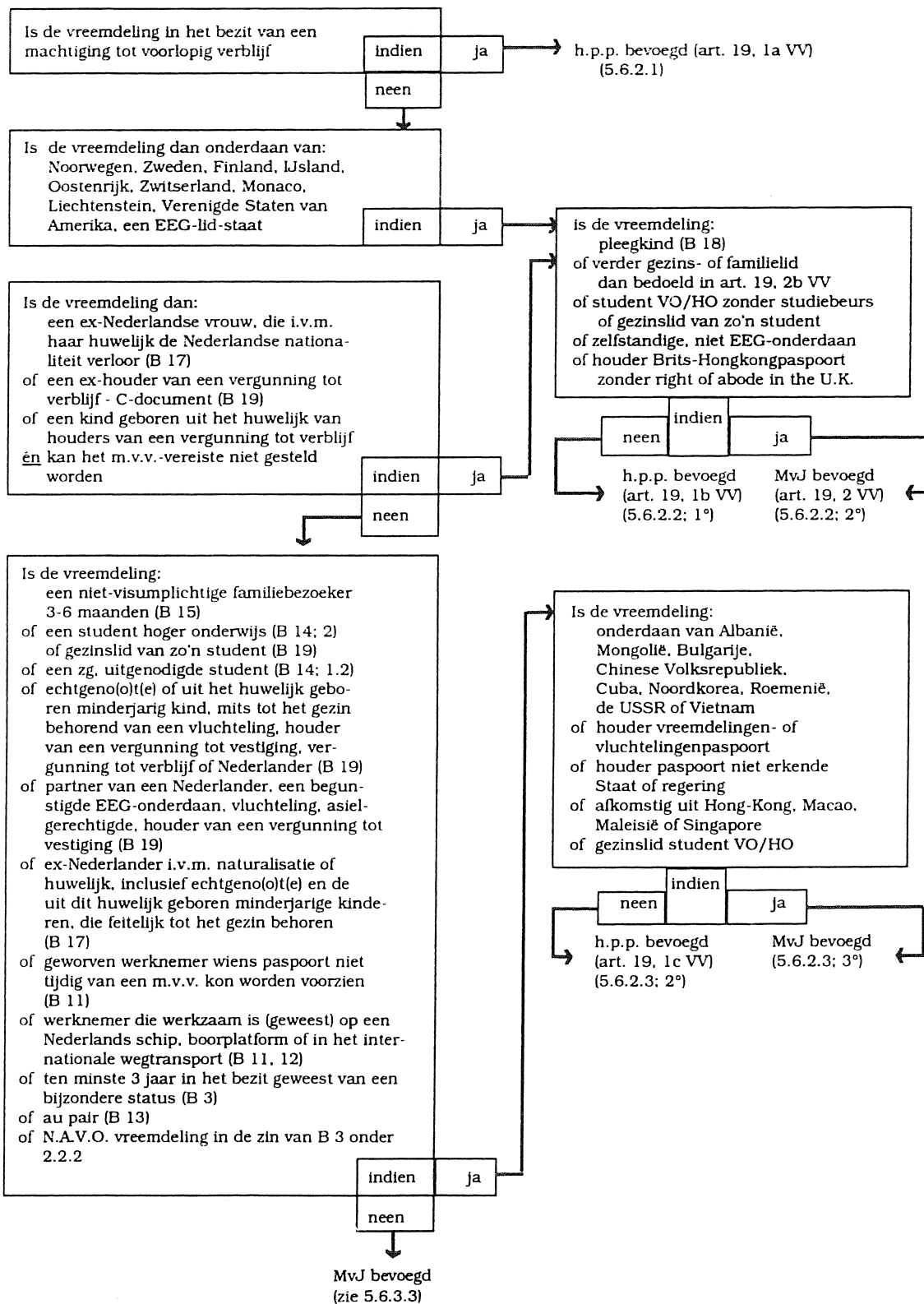
f. Het voorleggen van het verzoek aan de Minister van Justitie

Indien het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd is tot verlening of weigering van de vergunning tot verblijf en indien het vragen van een bijzondere aanwijzing is voorgeschreven of wenselijk lijkt: toezending aan het ministerie van Justitie van formulier D 16 (ingevuld), het verzoek en de overgelegde stukken (zie A 2).

g. Afgifte van de vergunning tot verblijf (zie 9.2.1 - 9.2.2)

h. Uitreiking of toezending van de weigeringsbeschikking (zie 9.2.4)

i. Bevoegdheid tot verlening van een vergunning tot verblijf

5.1 De algemene uitgangspunten van toelatingsbeleid5.1.1 Restrictief toelatingsbeleid

De vergunning tot verblijf kan worden geweigerd op aan het algemeen belang ontleende gronden (art. 11, vijfde lid, Vw).

Bij de toepassing van deze bepaling wordt een restrictief beleid gevoerd, dat zijn reden vindt in de bevolkings- en werkgelegenheidssituatie.

In het algemeen komen op grond van dit beleid, behoudens verplichtingen voortvloeiende uit internationale overeenkomsten, vreemdelingen slechts voor toelating in aanmerking, indien met hun aanwezigheid een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend of indien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard.

Vreemdelingen die op grond van dit - restrictieve - beleid, gezien de categorie waartoe zij behoren, voor toelating in aanmerking kunnen komen zullen in het algemeen:

- moeten kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan (zie 5.2); en
- geen gevaar mogen opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie 5.3).

Deze algemene vereisten gelden niet gelijkkelijk voor alle categorieën vreemdelingen.

Voor de toelating van bepaalde categorieën vreemdelingen zijn bovendien bijzondere criteria ontwikkeld.

Bijzondere regelingen, als hier bedoeld, zijn opgenomen in Deel B.

5.1.2 Bijzondere regelingen op grond van internationale overeenkomsten

Nederland heeft bij internationale overeenkomst verplichtingen op zich genomen in verband met de toelating van bepaalde categorieën vreemdelingen. Zie:

- B 4 : Vreemdelingen begunstigd op grond van het EEG-verdrag of Benelux-unieverdrag;
- B 5 : Onderdanen van de Bondsrepubliek Duitsland op wie het Nederlands-Duits Vestigingsverdrag van toepassing is;
- B 9 : Onderdanen van de Verenigde Staten van Amerika op wie het verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart van toepassing is;
- B 10: Onderdanen van de Republiek Suriname op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging (1975) nog van toepassing is.

5.1.3 Toelating op grond van een wezenlijk Nederlands belang

Toelating zal, behalve op grond van internationale verplichtingen, kunnen worden verleend, indien een wezen-

lijk Nederlands belang daartoe aanleiding geeft. Dit belang kan bijvoorbeeld van economische of culturele aard zijn.

Voor de beantwoording van de vraag of met aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend zal in vele gevallen het oordeel van bewindslieden van andere ministeries dan dat van Justitie van belang zijn.

Hierbij valt te denken aan het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (werknemers), het ministerie van Economische Zaken (zelfstandigen) of van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (kunstenaars, sportlieden).

Zie voor bijzondere regelingen in dit verband:

B 11: Buitenlandse werknemers

B 12: Vreemdelingen die een zelfstandig beroep of bedrijf willen uitoefenen, met inbegrip van het horecabedrijf.

5.1.4 Toelating op grond van klemmende redenen van humanitaire aard

Als uitwerking van het algemene uitgangspunt dat, behalve op grond van internationale verplichtingen, vreemdelingen kunnen worden toegelaten op grond van klemmende redenen van humanitaire aard zijn voor een aantal categorieën vreemdelingen bijzondere criteria ontwikkeld.

Zie voor bijzondere regelingen als hier bedoeld:

B 7 : Asielzoekers en vluchtelingen;

B 15: Vreemdelingen die in Nederland willen verblijven voor familiebezoek;

B 16: Vreemdelingen die in Nederland een medische behandeling willen ondergaan;

B 17: Ex-Nederlanders;

B 18: Buitenlandse pleegkinderen;

B 19: Verblijf bij (huwelijks)partner of gezin; voortgezet verblijf na beëindiging van de (gezins)-relatie; toelating oudere vreemdelingen;

B 20: Vreemdelingen die in Nederland zijn geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging.

5.2 Volgende middelen van bestaan

5.2.1 Inleiding

Het niet zelfstandig kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan is een aan het algemeen belang ontleende grond, als bedoeld in art. 11, vijfde lid, Vw, voor weigering van de vergunning tot verblijf en van verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

De vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken, indien de vreemdeling niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan (art. 12, onder b, Vw).

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften tot het stellen van zekerheid worden verbonden (zie 5.2.5).

Bijzondere regelingen

Bijzondere wettelijke bepalingen bestaan in dit verband voor vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag (art. 95 en 96 Vb; zie B 4).

Op de enkele grond dat voldoende middelen van bestaan ontbreken wordt verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf niet geweigerd en wordt de vergunning tot verblijf niet ingetrokken van vreemdelingen op wie het Europees verdrag betreffende Medische en Sociale Bijstand van toepassing is (in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden; zie B 6);

Bijzondere beleidscriteria zijn in dit verband bovendien van toepassing:

- bij toelating van ex-Nederlanders (zie B 17, onder 2);
- bij verlening van een vergunning tot verblijf aan de echtgeno(o)t(e) en andere gezinsleden of de partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging, een als vluchteling toegelaten vreemdeling of een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde en aan de partner van een begunstigde E.E.G.-onderdaan (zie B 19, onder 2 en 3);
- bij de verlening van voortgezet verblijf aan vreemdelingen die een afhankelijke verblijfstitel hebben verloren (zie B 19, onder 4).

Zie voor de gronden waarop voortgezet verblijf kan worden geweigerd aan vreemdelingen die in Nederland zijn geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging B 20.

5.2.2. Maatstaf voor voldoende middelen van bestaan

Tenzij hiervan in Deel B voor de daar behandelde categorieën wordt afgeweken, geldt als maatstaf voor voldoende middelen van bestaan, dat de vreemdeling om

voor toelating resp. toelating van zijn gezin in aanmerking te kunnen komen zelfstandig moet beschikken over een netto-inkomen, dat tenminste gelijk is aan het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet. Hieronder moet worden verstaan een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de netto-normbedragen van uitkeringen op grond van de Algemene Bijstandswet aan categorieën van alleenstaanden resp. echtparen. Deze normbedragen kunnen worden opgevraagd bij de gemeentelijke sociale dienst.

Bij de berekening van het inkomen worden duurzame inkomsten uit een nevenbetrekking meegeteld.

Bijdragen uit de openbare kas in de vorm van uitkeringen op grond van sociale voorzieningen (d.w.z. voorzieningen waarvoor geen premie wordt betaald), of bijdragen in de vorm van subsidies (bv. huursubsidie en bijdragen uit het Fonds voor beeldende kunsten, vormgeving en bouwkunst, het Fonds voor de scheppende toonkunst etc.), worden niet als bestanddeel van het eigen inkomen aangemerkt.

Een inkomen uit arbeid ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW) wordt alleen aangemerkt als middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet indien de betrokkene direct voorafgaand aan deze werkzaamheden een uitkering ontving ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Algemene arbeidsongeschiktheidswet.

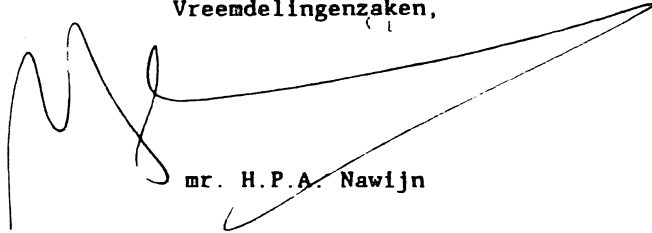
Inkomensvervangende uitkeringen waarvoor wel resp. geen premie wordt betaald

Voor de volgende inkomensvervangende uitkeringen krachtens sociale verzekeringswetten wordt premie betaald:

de Werkloosheidswet (Stb. 1986, 566), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Ziektewet, de Algemene arbeidsongeschiktheidswet, de Algemene ouderdomswet en de Algemene weduwen- en wezenwet. Geen premie wordt betaald voor uitkeringen krachtens de Wet werkloosheidsvoorziening (overgangsregeling op grond van art. 5 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, Stb. 1986, 567), de Toeslagenwet, de Wet inkomensvoorziening voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Algemene Bijstandswet en de daarop gebaseerde Rijksgroepsregelingen.

Volledigheidshalve zij nog vermeld dat met ingang van 1 januari 1990 artikel 3 van de TW in werking is getreden. Op grond van dit artikel heeft een gehuwde geen recht op toeslag wanneer diens echtgenoot geboren is na 31 december 1971, tenzij tot zijn huishouden een eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind behoort dat jonger is dan 12 jaar.

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van Directie,
Vreemdelingenzaken,

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

mr. H.P.A. Nawijn

5.2.3 Uitkeringen krachtens de Algemene Bijstandswet; geen voldoende middelen van bestaan

Op grond van art. 84 van de Algemene Bijstandswet kan aan vreemdelingen bijstand worden verleend.
Zie voor de verlening van bijstand aan vreemdelingen en de samenhang tussen de uitvoering van de Algemene Bijstandswet en de Vreemdelingenwet: de desbetreffende circulaires van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (C 9).
Vreemdelingen aan wie bijstand wordt verleend worden niet geacht zelfstandig te kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet.

5.2.4. Beleid ten aanzien van vreemdelingen die een werkloosheids- of arbeidsongeschiktheidsuitkering genieten

Zie B 11, onder 7.

5.2.5. Voorschriften tot het stellen van zekerheid

5.2.5.1 Inleiding

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften tot het stellen van zekerheid worden verbonden (art. 11, derde lid, Vw j 48 Vb).
Voorschriften tot het stellen van zekerheid worden aan de vergunning tot verblijf verbonden door degene die tot verlening of verlenging van de geldigheidsduur daarvan bevoegd is.

Hierna wordt behandeld:

- de garantstelling (zie 5.2.5.2.);
- het deponeren van een passagebiljet (zie 5.2.5.3.);
- het deponeren van een waarborgsom (zie 5.2.5.4.);
- het sluiten van een ziektekostenverzekering (zie 5.2.5.5.).

De vergunning tot verblijf wordt niet eerder afgegeven dan dat aan (een) daaraan verbonden voorschrift(en) tot het stellen zekerheid is voldaan.

Voorschriften tot het stellen van zekerheid worden niet verbonden aan vergunningen tot verblijf, verleend aan begunstigde EEG-onderdanen (zie B 4).

Van het stellen van zekerheid ingevolge een voorschrift verbonden aan een vergunning tot verblijf moet worden onderscheiden het stellen van zekerheid in verband met verblijf in de vrije termijn (zie 2.3.3.4).

5.2.5.2 Garantstelling (artt. 48, eerste lid, onder b, en 51 Vb)

Aan de vergunning tot verblijf kan als voorschrift worden verbonden te zorgen dat een hier te lande wonende solvabele derde zich garant stelt door ondertekening van een verklaring overeenkomstig model D 17.

De garantstelling heeft betrekking op de kosten die voor de staat en andere openbare lichamen uit het verblijf van de vreemdeling kunnen voortvloeien, alsmede voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd, voor zover deze kosten zijn veroorzaakt binnen tien jaar nadat de vergunning tot verblijf is verleend.

De garantstelling ziet niet op alle voor de vreemdeling aan zijn verblijf verbonden kosten. Met de garantstelling op zich zelf wordt derhalve in beginsel niet voldaan aan het vereiste van voldoende middelen van bestaan.

In bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden kan echter een vergunning tot verblijf worden verleend aan vreemdelingen die niet voldoen aan het voor hen geldende vereiste van voldoende middelen van bestaan, indien een hier te lande wonende solvabele derde bereid is zich garant te stellen.

Deze mogelijkheid staat onder meer open, indien het betreft:

- een vreemdeling die in Nederland wil verblijven voor familiebezoek (zie B 15);
- de partner van een Nederlander, een begunstigde E.E.G.-onderdaan, een houder van een vergunning tot vestiging, een vreemdeling die is toegelaten als vluchteling of een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde (zie B 19).

Voorts kan deze mogelijkheid worden geboden (doch uitsluitend door of op aanwijzing van de Minister van Justitie) in bijzonder gevallen: bijvoorbeeld, als het gaat om verruimde gezinshereniging.

Een voorschrift tot garantstelling wordt steeds aan de vergunning tot verblijf verbonden, indien het betreft:

- au pairs (zie B 13);
- buitenlandse pleegkinderen (zie B 18);
- de partner van een Nederlander, een begunstigde E.E.G.-onderdaan, een houder van een vergunning tot vestiging, een vreemdeling die is toegelaten als vluchteling of een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde (zie B 19).

Als garantsteller kunnen slechts worden geaccepteerd hier te lande wonende derden van wie de solvabiliteit buiten twijfel staat.

Het verdient aanbeveling de garantverklaring mede te doen ondertekenen door de echtgeno(o)t(e) van de garantsteller.

Afgegeven garantverklaringen moeten zorgvuldig worden bewaard in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Kosten die uit het verblijf van de vreemdeling voor de staat of een ander openbaar lichaam voortvloeien kunnen op de garantsteller worden verhaald. Zie met betrekking tot bijstand en garanten tevens de circulaire van de Minister van CRM (C 9).

Is de vreemdeling op kosten van de staat verwijderd, dan kan door of vanwege het ministerie van Justitie verhaal worden genomen op de garantsteller.

5.2.5.3 Het deponeren van een passagebiljet (art. 48, tweede lid, Vb)

Aan de vergunning tot verblijf kan als voorschrift worden verbonden het deponeren van een passagebiljet voor de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd.

In verband met de beperkte geldigheidsduur van passagebiljetten wordt van deze mogelijkheid slechts gebruik gemaakt ten aanzien van vreemdelingen die een verblijf beogen van korter duur dan één jaar. De duur waarvoor de vergunning tot verblijf wordt verleend is in deze gevallen steeds korter dan de geldigheidsduur van het passagebiljet (zie 5.5). De vreemdeling wordt geacht aan dit voorschrift te hebben voldaan, indien hij reeds in verband met verblijf in de vrije termijn een passagbiljet heeft gedeponeerd dat geldig is tot na het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf.

5.2.5.4 Het deponeren van een waarborgsom (art. 48, eerste lid, onder a, Vb)

Van de mogelijkheid aan de vergunning tot verblijf een voorschrift te verbinden tot het deponeren van een waarborgsom voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd, wordt in beginsel geen gebruik gemaakt.

Indien het hoofd van plaatselijke politie termen aanwezig acht voor het verbinden van een dergelijk voorschrift aan de vergunning tot verblijf, moet hij een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie (formulier D 16).

Regels voor het in ontvangst nemen, het beheer en de teruggave van waarborgsommen worden gegeven in de artt. 48-50 Vb en 25-27 VV.

5.2.5.5 Het sluiten van een ziektekostenverzekering (art. 48, eerste lid, onder c, Vb)

De vreemdeling moet door middel van een schriftelijk bewijsstuk aantonen dat hij tegen ziektekosten voldoende verzekerd is.

Een voorschrift tot het voldoende verzekerd zijn tegen ziektekosten (met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en verpleging in een sanatorium of psychiatrische inrichting) wordt als regel aan de vergunning tot verblijf verbonden, indien de vreemdeling niet reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet.

5.2.5.6 Het wijzigen of opheffen van een voorschrift tot het stellen van zekerheid

Een verzoek om wijziging of opheffing van het aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift tot het stellen van zekerheid komt voor inwilliging in aanmerking, indien op andere wijze zekerheid wordt gesteld of indien de redenen die hebben geleid tot het verbinden van het voorschrift aan de vergunning zijn vervallen.

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd op het verzoek te beslissen, tenzij de vergunning tot verblijf, waaraan het voorschrift is verbonden, werd verleend door de Minister van Justitie.

In het laatstbedoelde geval moet het hoofd van plaatselijke politie het verzoek, voorzien van zijn advies, voorleggen aan de Minister van Justitie (zie A 2).

Relevante gegevens en bescheiden moeten worden meegezonden.

5.3 Beleid ten aanzien van de openbare rust, de openbare orde en de nationale veiligheid

5.3.1 Inleiding

Gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid is een aan het algemeen belang ontleende grond, als bedoeld in art. 11, vijfde lid, Vw voor weigering van een vergunning tot verblijf en van verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

Onder gevaar voor de openbare rust en openbare orde zijn mede begrepen gevaar voor de goede zeden, de volksgezondheid of de (goede) internationale betrekkingen.

De vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken, indien de vreemdeling inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust, of de openbare orde, dan wel een gevaar vormt voor de nationale veiligheid (art. 12, onder c, Vw).

Er kan sprake zijn van een gevaar voor c.q. een inbreuk op de openbare orde op grond waarvan het verblijf niet wordt toegestaan c.q. het voortgezet verblijf wordt ontzegd indien door de rechter een vrijheidsbenemende maatregel dan wel een gevangenisstraf is opgelegd. Het beleid dat wordt gevoerd ten aanzien van vreemdelingen die een strafbaar feit hebben begaan is onder 5.3.3 opgenomen. Voor het beleid dat wordt gevoerd ten aanzien van weigering en intrekking van een vergunning tot vestiging zij verwezen naar A 4; 6.1.3.3. Voor het beleid dat wordt gevoerd ten aanzien van intrekking van toelating als vluchteling zij verwezen naar B 7; 4.2.

In het belang van de openbare rust, de openbare orde en de nationale veiligheid kunnen voorschriften aan de vergunning tot verblijf worden verbonden (zie 5.3.7).

Bijzondere regelingen

Bijzondere bepalingen bestaan in dit verband voor vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag (art. 94 en 95 Vb; zie B 4) en voor vreemdelingen die als onderdaan van Suriname rechten ontlenen aan de Overeenkomst tussen Nederland en Suriname inzake het verblijf en de vestiging van wederzijdse onderdanen van 1975 (zie B 10).

5.3.2 Antecedentenverklaring

Aan vreemdelingen van 18 jaar en ouder die verzoeken om verlening van een vergunning tot verblijf wordt een antecedentenverklaring ter ondertekening voorgelegd overeenkomstig model D 18.

Een antecedentenverklaring wordt niet gevraagd aan Belgen en Luxemburgers, die eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overleggen (zie B 4).

Blijkt van criminele antecedenten, dan kan grond bestaan voor weigering van de vergunning tot verblijf (zie 5.3.3).

Ondertekende verklaringen moeten zorgvuldig worden bewaard in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Wordt het verzoek om een vergunning tot verblijf, door middel van formulier D 16, voorgelegd aan de Minister van Justitie, dan moet de verklaring worden bijgevoegd.

5.3.3 Vreemdelingen die een strafbaar feit hebben begaan

5.3.3.1 Algemeen

De openbare orde is in het bijzonder in het geding wanneer de vreemdeling een strafbaar feit heeft begaan. De toelating tot Nederland kan worden geweigerd c.q. het voortgezet verblijf in Nederland kan worden ontzegd indien ten aanzien van het strafbare feit een gevangenisstraf of - in geval van toelating - een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.

Uitgangspunt van het beleid ten aanzien van de ontzegging van het voortgezet verblijf is dat, naarmate de banden van de vreemdeling met Nederland sterker zijn, de inbreuk op de openbare orde ernstiger dient te zijn. De ernst van de inbreuk op de openbare orde wordt bepaald aan de hand van de strafmaat. Om te beoordelen of het voortgezet verblijf van een vreemdeling kan worden ontzegd, wordt de hoogte van de opgelegde straf gerelateerd aan de duur van het verblijf van de vreemdeling in Nederland, op het moment dat het misdrijf werd gepleegd. Dit is het principe van een zogenaamde glijdende schaal.

In samenhang hiermee wordt het voortgezet verblijf van een vreemdeling hier te lande op grond van art. 9 of 10, eerste lid, Vw na een veroordeling alleen ontzegd indien er aanleiding bestaat om de vreemdeling overeenkomstig het gestelde in artikel 21, eerste lid, onder b Vw ongewenst te verklaren. In een dergelijk geval maakt immers de ernst van het gevaar voor de openbare orde het wenselijk dat de vreemdeling gedurende een aantal jaren de toegang tot en het verblijf in Nederland, zelfs voor een kortstondig verblijf, wordt ontzegd. Derhalve vallen ongewenstverklaring en ontzegging van het voortgezet verblijf samen indien er sprake is van een gevangenisstraf. Voor de beleidsregels inzake ongewenstverklaring wordt verwezen naar A 5; 6.

5.3.3.2 Weigering van toelating

Elke onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregel wegens misdrijf kan een grond

opleveren om een eerste verblijf te weigeren, ook in gevallen waarin sprake is van een rechterlijke uitspraak die nog niet onherroepelijk is geworden.

Voor het belang van een uitspraak van een buitenlandse rechter voor de openbare orde hier te lande wordt verwezen naar het gestelde in 5.3.3.3. ad c.
Voor de beleidsregels inzake ongewenstverklaring wordt verwezen naar A 5; 6.

5.3.3.3 Ontzegging van voortgezet verblijf

a. Algemene voorwaarden

Het voortgezet verblijf kan alleen worden ontzegd indien sprake is van

- a) een gevangenisstraf,
- b) die (gedeeltelijk) onvoorwaardelijk is opgelegd,
- c) door een Nederlandse of buitenlandse rechter,
- d) wegens een opzettelijk begaan misdrijf,
- e) waartegen een straf van ten minste drie jaar is bedreigd,
- f) en die onherroepelijk is geworden.

Ad c: ook een uitspraak van een buitenlandse rechter kan van belang zijn voor de openbare orde h.t.l.

Indien de straf door een buitenlandse rechter is opgelegd, dient te worden gezien of het desbetreffende strafbare feit ook naar Nederlands recht een misdrijf is, of dit strafbare feit in Nederland een vergelijkbare strafbedreiging heeft en of de strafmaat vergelijkbaar is met de straf die zou zijn opgelegd door de Nederlandse rechter wanneer het delict in Nederland zou zijn gepleegd. In geval hieromtrent verschillen met de Nederlandse situatie bestaan, dient te worden beoordeeld of het strafbare feit, wanneer het in Nederland zou zijn gepleegd en tot een rechterlijke uitspraak zou hebben geleid, reden zou zijn geweest tot ontzegging van voortgezet verblijf.

Voor het geval dat naar aanleiding hiervan door de bevoegde buitenlandse autoriteiten om uitlevering wordt gevraagd wordt verwezen naar A 6.

b. Glijdende schaal

Ontzegging van voortgezet verblijf en ongewenst verklaring vindt plaats overeenkomstig een glijdende schaal. Daarbij is het uitgangspunt dat een veroordeling tot een straf die boven de in de glijdende schaal aangegeven beleidsnorm uitstijgt, steeds tot ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf zal leiden.

De criteria voor ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf zijn neergelegd in de volgende glijdende schaal:

<u>verblijfsduur</u>	<u>strafmaat</u> <u>meer dan</u>
minder dan drie jaar	9 maanden
van ten minste drie maar minder dan vier jaar	18 maanden
van ten minste vier maar minder dan vijf jaar	21 maanden
van ten minste vijf maar minder dan zes jaar	24 maanden
van ten minste zes maar minder dan zeven jaar	30 maanden
van ten minste zeven maar minder dan acht jaar	36 maanden
van ten minste acht maar minder dan negen jaar	45 maanden
van ten minste negen maar minder dan tien jaar	54 maanden
van ten minste tien maar minder dan vijftien jaar	60 maanden*
van ten minste vijftien maar minder dan twintig jaar	96 maanden**

* Bij een verblijfsduur van ten minste tien maar minder dan vijftien jaar vindt bovendien alleen ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf plaats indien het een veroordeling wegens een ernstig geweldsmisdrijf of handel in verdovende middelen betreft.

** Bij een verblijfsduur van ten minste vijftien maar minder dan twintig jaar kan alleen een veroordeling wegens handel in verdovende middelen op grote schaal leiden tot ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf.

Bij een verblijfsduur van ten minste twintig jaar is ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf op grond van een inbreuk op de openbare orde niet mogelijk.

De 'strafmaat' betreft de duur van (het onvoorwaardelijk gedeelte) van de opgelegde straf; in geval van een verblijfsduur van minder dan 5 jaar wordt voor het bepalen van de strafmaat tevens rekening gehouden met eerder opgelegde straffen;

Als 'verblijfsduur' geldt de periode dat de vreemdeling voorafgaand aan het begaan van het strafbare feit onafgebroken in Nederland heeft verbleven op grond van art. 9 of 10 Vw.

c. Bijzondere criteria

In de volgende gevallen wordt naast de bovengeschreven glijdende schaal nog aan bijzondere criteria getoetst. Deze afwijkingen van de glijdende schaal zijn de volgende:

a. houders van een verblijfsrecht op grond van art. 10, tweede lid, Vw:

gelet op de aard van dit verblijfsrecht zijn ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf op grond van een inbreuk op de openbare orde niet mogelijk (zie 8). Van de houder van een verblijfsrecht op grond van art. 10, tweede lid, Vw die tevens houder is van een verblijfstitel op grond van art. 9 of 10, eerste lid, Vw wordt de laatstbedoelde verblijfstitel niet ingetrokken in verband met een inbreuk op de openbare orde.

Bij verlies van het verblijfsrecht op grond van art 10, tweede lid, Vw kan die inbreuk op de openbare orde echter wel alsnog leiden tot de beslissing dat de vreemdeling niet voor voortgezet verblijf in aanmerking komt. De vreemdeling wordt van deze mogelijkheid door de Staatssecretaris van Justitie en door tussenkomst van het hoofd van de plaatselijke politie op de hoogte gesteld met gebruikmaking van model D 71. Het hoofd van de plaatselijke politie dient zorg te dragen voor de uitreiking van deze brief en tevens aantekening te houden van de wijze en datum van uitreiking.

b. minderjarige vreemdelingen met een in Nederland gevestigde Nederlandse ouder:
om reden van hun bijzondere banden met Nederland vinden ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf op grond van een inbreuk op de openbare orde niet plaats ten aanzien van deze vreemdelingen.

c. vreemdelingen die in Nederland zijn geboren dan wel voor hun tiende levensjaar tot Nederland zijn toegelaten:
om reden van hun bijzondere banden met Nederland geldt voor hen dat bij een verblijfsduur van ten minste vijftien jaar geen ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf meer plaats vinden, en bij een verblijfsduur van ten minste tien en minder dan vijftien jaar alleen in geval van veroordeling wegens handel in verdovende middelen op grote schaal.

d. Procedurele aspecten

Aangezien de beslissingen over ontzegging van voortgezet verblijf en ongewenstverklaring op grond van een inbreuk op de openbare orde ingeval van veroordeling steeds samenvallen, dient de Directie Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie steeds bij de besluitvorming te worden betrokken.

In alle gevallen waarin een inbreuk op de openbare orde overeenkomstig het hierboven beschreven beleid mogelijk kan leiden tot ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf dient het hoofd van de plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing te vragen dan wel een voorstel te doen aan de Minister van Justitie.

In deze gevallen moet de vreemdeling worden gehoord. Ook moet de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld feiten en omstandigheden naar voren te brengen die naar zijn mening bij de beslissing in aanmerking moeten worden genomen.

Door de vreemdeling genoemde personen die volgens zijn verklaring iets in zijn voordeel zouden kunnen aanvoeren moeten zoveel mogelijk worden gehoord.

Een vlotte en goede besluitvorming is ermee gediend, dat bij een voorstel of advies tot verblijfsbeëindiging aan de Minister van Justitie alle relevante feiten en omstandigheden zo uitvoerig mogelijk worden belicht (formulier D 16, vraag 41 en 42; nadere toelichting zonodig onder punt 43).

5.3.4 Overtreding van vreemdelingenvoorschriften

Binnenkomst in Nederland zonder dat is voldaan aan de vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding (zie 2.2) of verblijf in Nederland zonder te hebben voldaan aan de verplichtingen in het belang van het toezicht op vreemdelingen (zie A 5) kan grond opleveren de vergunning tot verblijf te weigeren om redenen van openbare orde. Indien de vreemdeling behoort tot een van de categorieën genoemd in 5.6.2.3 onder 2° vormt echter het ontbreken van de vereiste m.v.v. of het feit dat de vreemdeling een voor hem geldende mededelingsplicht (art. 59 Vb) of meldingsplicht (art. 66 Vb) niet is nagekomen, op zich zelf onvoldoende grond voor weigering van de vergunning tot verblijf, mits de vreemdeling onmiddellijk bij indiening van zijn verzoek kan aantonen dat hij overigens aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet.

Is het hoofd van plaatselijke politie echter in gevallen, als hier bedoeld, op grond van bijkomende omstandigheden van oordeel dat tegen toelating van de vreemdeling om redenen van openbare orde niettemin bezwaar bestaat, dan moet hij het geval voorleggen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

5.3.5 Gevaar voor de volksgezondheid

Verlening van de vergunning tot verblijf en verlenging van de geldigheidsduur daarvan kunnen op grond van art. 11, vijfde lid, Vw ook worden geweigerd, indien de vreemdeling lijdt aan een ziekte of gebrek, gevaarlijk respectievelijk voor de volksgezondheid of de openbare orde.

Zie voor voorbeelden van ziekten en gebreken, als hier bedoeld de Bijlage bij art. 95, vijfde lid, Vb.

Ten aanzien van buitenlandse werknemers en hun gezinsleden wordt in bepaalde gevallen een aan verlening van een vergunning tot verblijf voorafgaand onderzoek op tuberculose ingesteld (zie B 11).

In dit verband gelden bijzondere bepalingen voor vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of Benelux-unieverdrag (art. 95 en 96 Vb; zie B 4).

5.3.6 Ongewenste politieke activiteit

Politieke activiteiten van een vreemdeling die gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde (met inbegrip van de goede internationale betrekkingen) of de nationale veiligheid kunnen grond vormen hem (voortgezet) verblijf te ontzeggen.

Indien er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gebleken is van of gegronde reden te vrezen is voor zulke activiteiten moet hij het geval voorleggen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

Dit geldt zowel voor het geval dat hij grond aanwezig acht de vergunning tot verblijf of verlenging van de geldigheidsduur daarvan te weigeren als indien hij grond aanwezig acht de vergunning tot verblijf in te trekken.

In spoedeisende gevallen moet telefonisch contact worden opgenomen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

Mede ter voorkoming van activiteiten, als hier bedoeld, kunnen voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid aan de vergunning tot verblijf worden verbonden (zie 5.3.7).

5.3.7 Voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (art.11, tweede lid, Vw)

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid worden verbonden.

Zulke voorschriften moeten worden onderscheiden van maatregelen van toezicht die in dat belang kunnen worden genomen (art. 17, derde lid, en 18 Vw; zie ook A 5-Toezicht).

Een voorschrift, als hier bedoeld, kan aan de vergunning tot verblijf worden verbonden bij verlening of (alsnog) bij verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

Bevoegdheid

Een voorschrift, als hier bedoeld, wordt nimmer (zelfstandig) door het hoofd van plaatselijke politie aan de vergunning tot verblijf verbonden. Heeft de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot verlening van de vergunning tot verblijf voorbehouden, dan wordt het voorschrift door hem aan de vergunning verbonden. Is het hoofd van plaatselijke politie bevoegd tot verlening van de vergunning tot verblijf, dan moet hij een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D16. De Minister van Justitie heeft zich de bevoegdheid tot het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning

tot verblijf voorbehouden, indien daaraan (alsnog) een voorschrift, als hier bedoeld, wordt verbonden (art. 21, tweede lid, onder b, VV).

Wijziging of opheffing van het voorschrift

Verzoeken om wijziging of opheffing van een voorschrift, als hier bedoeld, moeten door het hoofd van plaatselijke politie worden voorgelegd aan de Minister van Justitie (zie A 2).

5.4 Beperking waaronder de vergunning tot verblijf kan worden verleend (art. 11, tweede lid, VW)

De vergunning tot verblijf kan worden verleend onder een beperking. De beperking mag uitsluitend verband houden met het doel van het verblijf.

Het restrictieve toelatingsbeleid (zie 5.1) brengt met zich mee dat vergunningen tot verblijf in de regel onder een beperking worden verleend. Het doel waarvoor verblijf wordt toegestaan wordt in dat geval nauwkeurig omschreven.

In Deel B wordt voor de daar behandelde categorieën vreemdelingen aangegeven onder welke beperking de vergunning tot verblijf wordt verleend en hoe de omschrijving daarvan luidt.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking, dan kan de vergunning worden ingetrokken (zie 5.9.1).

De beperking kan worden gewijzigd of opgeheven (zie 5.7).

5.5 Duur waarvoor de vergunning tot verblijf wordt verleend (art. 24, eerste en derde lid, VV)

De vergunning tot verblijf wordt verleend voor ten hoogste één jaar. Deze termijn begint op de dag waarop het verzoek is ingediend of zoveel later als aan alle voorwaarden wordt voldaan.

Wordt de vergunning tot verblijf in het paspoort aangekend (zie 9.2.1), dan is de geldigheidsduur van de vergunning bovendien steeds ten minste een maand korter dan de termijn gedurende welke de vreemdeling op grond van dat paspoort kan terugkeren naar het land door welks autoriteiten het is afgegeven.

Rekening wordt dus gehouden met de geldigheidsduur van het paspoort en het eventueel daarin gestelde (buitenlandse) visum voor terugkeer.

Beoogt de vreemdeling een verblijf van korter duur dan één jaar, dan wordt bij de bepaling van de geldigheidsduur van de vergunning rekening gehouden met het verblijfsdoel.

Wordt in deze gevallen aan de vergunning tot verblijf een voorschrift verbonden tot het deponeren van een passagebiljet (zie 5.2.5.3), dan is de geldigheidsduur van de vergunning steeds korter dan de geldigheidsduur van het passagebiljet.

Voor vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-univerdrag gelden afwijkende regels (art. 95 Vb; zie B 4).

5.6 Bevoegdheid tot het verlenen of weigeren van de vergunning tot verblijf (artt. 11 Vw en 19, 20 en 23 VV)

5.6.1 Inleiding

Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is een vergunning tot verblijf te verlenen (art. 19 VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen, indien

- a. de vreemdeling houder is van een geldige m.v.v. (zie 5.6.2.1);
- b. de vreemdeling voor een verblijf van langer dan drie maanden niet in het bezit behoeft te zijn van een m.v.v., behoudens bepaalde uitzonderingen (zie 5.6.2.2);
- c. aan de vreemdeling door het hoofd van plaatselijke politie ontheffing wordt verleend van het m.v.v.-vereiste (zie 5.6.2.3).

Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is de vergunning tot verblijf te weigeren (art. 20, eerste en derde lid, VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd de vergunning tot verblijf te weigeren, tenzij de vreemdeling behoort tot een van de categorieën genoemd in art. 20, derde lid, VV (zie 5.6.3).

Algemene en bijzondere aanwijzingen van de Minister van Justitie

Het hoofd van plaatselijke politie oefent zijn bevoegdheid tot het verlenen of weigeren van de vergunning tot verblijf uit met inachtneming van de algemene en bijzondere aanwijzingen van de Minister van Justitie. Omtrent de gronden waarop de vergunning tot verblijf wordt verleend of geweigerd worden algemene aanwijzingen gegeven in deze circulaire:

- zie 5.1 de algemene uitgangspunten van toelatingsbeleid;
- 5.2 voldoende middelen van bestaan;
- 5.3 gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

Algemene aanwijzingen in verband met de toelating van bijzondere categorieën vreemdelingen zijn opgenomen in Deel B.

Verzoeken die het hoofd van plaatselijke politie moet voorleggen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16

Het hoofd van plaatselijke politie moet aan de Minister van Justitie een voorstel doen tot verlening resp. weigering van de vergunning tot verblijf, indien hij tot het nemen van die beslissing niet bevoegd is.

Het hoofd van plaatselijke politie moet een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie, in de gevallen waarin dit bij deze circulaire is voorgeschreven.

Dezelfde gedragslijn kan worden gevolgd bij twijfel of de vreemdeling voor een vergunning tot verblijf in aanmerking komt.

Voor het doen van een voorstel of het vragen van een bijzondere aanwijzing in verband met verlening of weigering van een vergunning tot verblijf moet gebruik worden gemaakt van formulier D 16. Samen met formulier D 16 moeten het verzoek om een vergunning tot verblijf en de door de vreemdeling overgelegde stukken worden toegezonden aan de Minister van Justitie.

5.6.2 Bevoegdheid tot verlening van een vergunning tot verblijf (art. 19 VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd tot verlening van een vergunning tot verblijf in de volgende gevallen, behoudens de daarbij genoemde uitzonderingen.

5.6.2.1 Houders van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (art. 19, eerste lid, onder a, VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd om een vergunning tot verblijf te verlenen aan de houder van een geldige m.v.v.

Een m.v.v. wordt door de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van Nederland in het buitenland afgegeven aan vreemdelingen ten aanzien van wie is vastgesteld dat zij in aanmerking komen voor een vergunning tot verblijf.

Afgifte van een m.v.v. vindt plaats na machtiging van de Visadienst op advies van de Minister van Justitie of het hoofd van plaatselijke politie (zie 3).

Na binnenkomst in Nederland wordt aan de houder van een m.v.v. een vergunning tot verblijf verleend, tenzij blijkt dat hij niet (meer) aan de voor toelating gestelde vereisten voldoet.

In het laatstgenoemde geval moet het hoofd van plaatselijke politie aan de Minister van Justitie een voorstel doen tot weigering van de vergunning tot verblijf (formulier D 16).

(Het hoofd van plaatselijke politie is niet bevoegd de vergunning tot verblijf te weigeren aan de houder van een geldige m.v.v. zie 5.6.3.1).

De vreemdeling moet zich binnen acht dagen na binnenkomst melden bij het hoofd van plaatselijke politie (art. 66 Vb).

De vreemdeling wordt bij aanmelding in de gelegenheid gesteld een verzoek om een vergunning tot verblijf in te dienen.

Indiening van een verzoek bij het hoofd van plaatselijke politie kan achterwege blijven, indien de vreemdeling vanuit het buitenland (tevens) een verzoek om een vergunning tot verblijf heeft ingediend (zie 3.3 en 3.8).

De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de bij afgifte van de m.v.v. kenbaar gemaakte beperkingen en voorschriften.

Is het advies tot afgifte van de m.v.v. gegeven door de Minister van Justitie, dan geeft deze aan het hoofd van plaatselijke politie kennis van de beperkingen en voorschriften waaronder deze de vergunning tot verblijf moet verlenen.

Voor deze kennisgeving wordt gebruik gemaakt van formulier C 8.

5.6.2.2 Vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden niet in het bezit behoeven te zijn van een m.v.v. (art. 19, eerste lid, onder b, VV)

1° Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is tot verlening van een vergunning tot verblijf

Het hoofd van plaatselijke politie is, behoudens de hierna onder 2° genoemde uitzonderingen, bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen aan:

- a. vreemdelingen die zijn vrijgesteld van het m.v.v.-vereiste, namelijk:

Onderdanen van de lidstaten van de EEG, Finland, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

b. Vreemdelingen ten aanzien van wie het m.v.v.-vereiste geen rol speelt:

- in Nederland wonende vrouwen die in verband met huwelijk het Nederlanderschap hebben verloren (zie B 17);
- in Nederland wonende vreemdelingen die het verblijfsrecht krachtens art. 10, tweede lid, Vw hebben verloren (zie A 4; onder 8.2);
- kinderen die geboren worden uit het huwelijk van op grond van artt. 9 of 10, Vw toegelaten vreemdelingen (zie B 20).

2o Gevallen (als bedoeld onder 1) waarin het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd is de vergunning tot verblijf te verlenen (art. 19, tweede lid, VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is niet bevoegd om een vergunning tot verblijf te verlenen aan vreemdelingen die niet over een m.v.v. behoeven te beschikken, voor zover deze vreemdelingen behoren tot een van de volgende categorieën:

- a. pleegkinderen (zie B 18);
- b. andere gezins- en familieleden van Nederlanders en van in Nederland op grond van een der artt. 9-10 Vw toegelaten vreemdelingen dan:
 - de echtgenoot of echtgenote en de uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen, die feitelijk tot het gezin behoren;
 - bloedverwanten van elk van beide echtgenoten, in opgaande en neerdalende lijn, die feitelijk tot het gezin behoren en van hen afhankelijk zijn (zie B 19);
- c. vreemdelingen die voortgezet- of beroepsonderwijs willen volgen, alsmede hun gezinsleden (zie B 14; 3);
- d. zelfstandige beoefenaren van een beroep of bedrijf, behalve wanneer het begunstigde EEG-onderdanen betreft (zie B 12);

- e. houders van een Brits paspoort, afgegeven door de autoriteiten van de kroonkolonie Hongkong (tenzij hun het 'right of abode' is verleend; zie voor het 'right of abode' B 4 onder 3.7).

5.6.2.3 Vreemdelingen aan wie het hoofd van plaatselijke politie ontheffing verleent van het m.v.v.-vereiste (art. 19, eerste lid, onder c, VV)

1° Gedragslijn ten aanzien van vreemdelingen die niet beschikken over de vereiste m.v.v.

Hoofdregel

Hoofdregel bij ontbreken van de vereiste m.v.v. is weigering van de vergunning tot verblijf, gevolgd door uitzetting.

Toelating in geval de vereiste m.v.v. ontbreekt is in strijd met het algemeen belang gelegen in een geordende binnenkomst van vreemdelingen.

Aanwijzingen omtrent weigering van de vergunning tot verblijf bij ontbreken van de vereiste m.v.v. worden gegeven in 5.6.3.3.

Uitzonderingen

In een aantal gevallen en onder bepaalde voorwaarden kan van deze hoofdregel worden afgeweken door verlening van een vergunning tot verblijf met ontheffing van het m.v.v.-vereiste (art. 19, eerste lid, onder c, j^o 16, tweede lid, VV; zie hierna onder 2° en 3°).

2° Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is om een vergunning tot verblijf te verlenen met ontheffing van het m.v.v.-vereiste

Het hoofd van plaatselijke politie is in de hierna genoemde gevallen (a-j), behoudens uitzonderingen genoemd onder 3, bevoegd om een vergunning tot verblijf te verlenen met ontheffing van het m.v.v.-vereiste, indien de vreemdeling onmiddellijk bij indiening van zijn verzoek kan aantonen dat hij, afgezien van het m.v.v.-vereiste, overigens aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet:

- a. niet-visumplichtige vreemdelingen die een familie bezoek van langer dan drie maanden en ten hoogste zes maanden beogen (zie B 15);
- b. buitenlandse studenten die onderwijs gaan volgen aan een instelling van hoger onderwijs (zie B 14; 2) en hun gezinsleden;

- c. zg. uitgenodigde studenten (zie B 14; 1.2);
- d. gezins- en familieleden van Nederlanders en van op grond van een van de artt. 9-10 Vw toegelaten vreemdelingen, voor zover het betreft: de echtgenoot of echtgenote, alsmede de uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen die feitelijk tot het gezin behoren (zie B 19);
- e. vreemdelingen die een relatie onderhouden met een Nederlander, een begunstigde E.E.G.-onderdaan, een houder van een vergunning tot vestiging, een vreemdeling die is toegelaten als vluchteling of een houder van een vergunning tot verblijf als asielge-rechtigde (zie B 19);
- f. vreemdelingen die door naturalisatie of in verband met huwelijk het Nederlanderschap hebben verloren, alsmede hun echtgenoot of echtgenote en de uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen die feitelijk tot het gezin behoren (zie B 17);
- g. werknemers, die in het kader van de werving van overheidswege aan hun komst naar Nederland voorafgaande toestemming hebben verkregen tot het verrichten van arbeid hier te lande, doch wier paspoort niet meer tijdig van een m.v.v. kon worden voorzien (zie B 11);
- h. vreemdelingen die werkzaam zijn (geweest) op een Nederlands schip, een boorplatform of in het internationale wegtransport (zie B 11, B 12);
- i. vreemdelingen die gedurende ten minste drie jaar hebben beschikt over een bijzondere status in verband met werkzaamheden bij een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging of bij de vestiging van een internationale organisatie hier te lande (zie B 3).
- j. au pairs (zie B 13).
- k. N.A.V.O.-vreemdelingen in de zin van B 3 onder 2.2.2.

In deze gevallen vormen het ontbreken van de vereiste m.v.v. of het feit dat de vreemdeling een voor hem geldende mededelingsplicht (art. 59 Vb) of meldingsplicht (art. 66 Vb) niet is nagekomen op zichzelf onvoldoende grond voor weigering van de vergunning tot verblijf, mits de vreemdeling onmiddellijk bij indiening van zijn verzoek kan aantonen dat hij overigens aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet.

Is het hoofd van plaatselijke politie echter op grond van bijkomende omstandigheden van oordeel dat in een geval, als hier bedoeld, tegen toelating van de vreemdeling om redenen van openbare orde niettemin bezwaar

bestaat, dan moet hij het geval onverwijld voorleggen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

3° Gevallen (als bedoeld onder 2°) waarin het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd is om een vergunning tot verblijf te verlenen met ontheffing van het m.v.v.-vereiste

- a. onderdanen van Albanië, Mongolië, Bulgarije, de Chinese Volksrepubliek, Cuba, Noordkorea, Roemenië, de USSR en Viëtnam;
- b. houders van een vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoort;
- c. houders van een paspoort, afgegeven door een regering of staat die niet door Nederland is erkend (zie 2.6.7);
- d. vreemdelingen afkomstig uit de kroonkolonie Hongkong, Macau, de Federatie Maleisië of de Republiek Singapore;
- e. gezinsleden van een student aan een opleiding voor voortgezet of beroepsonderwijs (B 14; 3).

5.6.3 Bevoegdheid tot weigering van de vergunning tot verblijf (art. 20, eerste en derde lid, VV)

5.6.3.1 Bevoegdheid van het hoofd van plaatselijke politie tot weigering van de vergunning tot verblijf

1° Hoofregel (art. 20, eerste lid, VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd om de vergunning tot verblijf te weigeren, behoudens de gevallen genoemd onder 2°.

2° Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd is (art. 20, derde lid, VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is niet bevoegd tot weigering van de vergunning tot verblijf, indien de vreemdeling behoort tot één van de volgende categorieën:

- a. begunstigde EEG-onderdanen in de zin van art. 91 Vb (zie B 4);
- b. houders van een geldige m.v.v. (zie 5.6.2.1);
- c. vreemdelingen die door bemiddeling van de overheid zijn aangeworven in een land waarmee Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten (zie B 11).

- d. vreemdelingen die het Nederlandschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlandschap bezit of heeft bezeten (zie B 17);
- e. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (hieronder vallen bloed- en aanverwanten en samenwonende partners);
- f. vreemdelingen die zich overeenkomstig art. 6, tweede lid, of art. 22, tweede lid, Vw op vluchtelingenschap beroepen (zie B 7);
- g. vreemdelingen wier verblijf in Nederland niet langer is toegestaan doordat zij hebben opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is (zie A 4; onder 8.2);
- h. buitenlandse pleegkinderen (zie B 18).

5.6.3.2 Gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing moet vragen

Het hoofd van plaatselijke politie moet een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie, indien hij overweegt een vergunning tot verblijf te weigeren aan:

- a. de niet-samenwonende partner van een Nederlander (zie B 19);
- b. de (huwelijks)partner van een begunstigde E.E.G.-onderdaan, een houder van een vergunning tot vestiging, van een vreemdeling die is toegelaten als vluchteling, of van een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde (zie B 19);
- c. de vreemdeling die aangifte heeft gedaan van vrouwenhandel (zie B 22);
- d. de vreemdeling van 65 jaar of ouder (zie B 19).

5.6.3.3 Weigering van de vergunning tot verblijf bij ontbreken van de vereiste m.v.v.

a. de vreemdeling behoort wel tot een van de categorieën (als genoemd in 5.6.2.3 onder 2) ten aanzien waarvan het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is tot verlening van een vergunning tot verblijf met ontheffing van het m.v.v.- vereiste

In dit geval wordt de vergunning tot verblijf als regel geweigerd, indien de vreemdeling niet onmiddellijk bij indiening van zijn verzoek kan aantonen dat hij overigens aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet. Indien aannemelijk is dat de vreemdeling wel reeds aan

de voor toelating gestelde vereisten voldoet, kan in dit geval enig respijt worden gegeven voor het overleggen van de nodige bewijsstukken.

Het hoofd van plaatselijke politie moet, indien hij niet tot weigering van de vergunning tot verblijf bevoegd is (zie 5.6.3.1), onverwijld een voorstel doen aan de Minister van Justitie.

Het hoofd van plaatselijke politie moet onverwijld een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie in de gevallen genoemd in 5.6.3.2.

In de beschikking tot weigering van de vergunning tot verblijf worden overwegingen opgenomen overeenkomstig:

Model D 29-1: indien voor de vreemdeling geen tewerkstellingsvergunning is afgegeven;

Model D 29-2: indien het een vreemdeling betreft die niet voor de gevraagde toelating bij gezin of partner in aanmerking komt en voor wie een tewerkstellingsvergunning is afgegeven.

b. de vreemdeling behoort niet tot een categorie (als genoemd in 5.6.2.3 onder 2°) ten aanzien waarvan het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is tot verlening van een vergunning tot verblijf met ontheffing van het m.v.v.-vereiste

In dit geval moet het hoofd van plaatselijke politie gebruik maken van zijn bevoegdheid tot weigering van de vergunning tot verblijf.

Is het hoofd van plaatselijke politie in dit geval niet bevoegd om de vergunning tot verblijf te weigeren, (zie 5.6.3.1) dan moet hij daartoe onverwijld een voorstel doen aan de Minister van Justitie.

Is het hoofd van plaatselijke politie in dit geval wel bevoegd om de vergunning tot verblijf te weigeren, maar verzet zich daartegen naar zijn oordeel een klemmende reden van humanitaire aard of een wezenlijk Nederlands belang, dan moet hij onverwijld een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie.

Hiervoor zal met name reden zijn, indien:

- de vreemdeling in aanmerking komt voor verruimde gezinshereniging (zie B 19);
- de vreemdeling in aanmerking komt voor toelating voor het volgen van voortgezet of beroepsonderwijs (zie B 14; 3);
- met aanwezigheid van de vreemdeling een aanmerkelijk Nederlands economisch of cultureel belang wordt ge-

diend (hiervan zal bijvoorbeeld sprake kunnen zijn, indien het betreft: hogere leidinggevende functionarissen of specialisten, beoefenaren van wetenschap verbonden aan een Nederlandse universiteit of hogeschool; uitvoerende kunstenaars verbonden aan een Nederlands gezelschap e.d.).

In de beschikking tot weigering van de vergunning tot verblijf worden overwegingen opgenomen overeenkomstig:

- Model D 29-3: indien het niet een werknemer betreft;
- Model D 29-4: indien het een werknemer betreft voor wie geen tewerkstellingsvergunning is afgegeven;
- Model D 29-5: indien het een werknemer betreft voor wie een tewerkstellingsvergunning is afgegeven;
- Model D 29-6: indien het een werknemer betreft in het bezit van een verklaring in de zin van art. 3 Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers.

5.7 Wijziging of opheffing van de beperking waaronder de vergunning is verleend

5.7.1 Gronden voor wijziging of opheffing van de beperking

De houder van een vergunning tot verblijf die niet meer voldoet aan de beperking waaronder hem de vergunning tot verblijf is verleend of verblijf wenst voor een ander doel dan waarvoor hem dit is toegestaan kan verzoeken om wijziging of opheffing van de beperking.

Gevallen waarin het verzoek wordt ingewilligd

a. de vreemdeling voldoet aan de vereisten voor toelating voor het nieuw-beoogde doel

Zie 5.1 de algemene uitgangspunten van toelatingsbeleid;

5.2 voldoende middelen van bestaan;

5.3 geen gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

Deel B: Bijzondere regelingen in verband met de toelating van bepaalde categorieën vreemdelingen. Hierbij wordt aangegeven onder welke beperking de vergunning tot verblijf wordt verleend en hoe de omschrijving daarvan luidt.

b. de vreemdeling komt voor voortgezet verblijf in aanmerking ook al voldoet hij niet meer aan de beperking waaronder hem een vergunning tot verblijf werd verleend

Aan vreemdelingen aan wie een vergunning tot verblijf bij

de echtgeno(o)t(e), het gezin of de partner werd verleend, wordt onder bepaalde voorwaarden voortgezet verblijf toegestaan nadat het doel waarvoor hen verblijf was toegestaan is komen te vervallen (zie B 19, onder 4).

De beperking met betrekking tot het verblijf bij de echtgeno(o)t(e), het gezin of de partner wordt in dat geval in de regel opgeheven.

NB

In bepaalde gevallen wordt voortgezet verblijf op andere wijze geregeld dan door wijziging of opheffing van de beperking:

- EEG-onderdanen die niet langer begunstigd zijn
Zie voor de voorwaarden waaronder voortgezet verblijf is toegestaan en de wijze waarop dit wordt geregeld: B 4; 3.5;
- vreemdelingen aan wie verblijf is toegestaan voor het verrichten van arbeid in loondienst en die arbeidsongeschikt of onvrijwillig werkloos worden
Zie voor de voorwaarden waaronder voortgezet verblijf wordt toegestaan en de wijze waarop dit wordt geregeld: B 11.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking en is er geen grond voor wijziging op opheffing daarvan terwijl hem evenmin op andere wijze voortgezet verblijf kan worden toegestaan, dan wordt de vergunning tot verblijf ingetrokken (zie 5.9).

Bij de beschikking tot intrekking van de vergunning tot verblijf wordt in dat geval een verzoek om wijziging of opheffing van de beperking uitdrukkelijk afgewezen.

5.7.2 Bevoegdheid tot wijziging of opheffing van de beperking

1° Hoofdregel

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd de beperking te wijzigen of op te heffen behoudens in de gevallen genoemd onder 2°.

2° Uitzonderingen

Het hoofd van plaatselijke politie is niet bevoegd de beperking te wijzigen of op te heffen, indien de vreemdeling verblijf beoogt:

- a. voor het verrichten van arbeid in loondienst of het uitoefenen van een zelfstandig beroep of bedrijf

(het hoofd van plaatselijke politie is in deze gevallen wel bevoegd als het een begunstigde EEG-onderdaan betreft) zie B 11 resp. B 12);

- b. voor verblijf in een ander gezin;
- c. als student aan een opleiding voor voortgezet of beroepsonderwijs of als gezinslid van een student als hier bedoeld (zie B 14; 3);
- d. voor medische behandeling (zie B 16).

Het hoofd van plaatselijke politie moet in de onder a-d genoemde gevallen, indien er naar zijn oordeel grond is voor wijziging of opheffing van de beperking daartoe een voorstel doen aan de Minister van Justitie (zie A 2).

5.7.3 Bevoegdheid om wijziging of opheffing van de beperking te weigeren

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd om wijziging of opheffing van de beperking te weigeren, tenzij de vreemdeling behoort tot een van de categorieën genoemd in 5.6.3.1 (voor zover toepasselijk), in welk geval hij daartoe een voorstel moet doen aan de Minister van Justitie (zie A 2).

Het hoofd van plaatselijke politie moet een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie (zie A 2), indien hij overweegt om wijziging van de beperking te weigeren aan een vreemdeling die verblijf beoogt:

- a. als niet-samenwonende partner van een Nederlander (zie B 19);
- b. als (huwelijks)partner van een begunstigde E.E.G.-onderdaan, een houder van een vergunning tot vestiging, een vreemdeling die is toegelaten als vluchteling of een houder van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde (zie B 19).
- c. in verband met de aangifte van vrouwenhandel (zie B 22).

Het hoofd van plaatselijke politie moet een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie (zie A 2), indien hij overweegt wijziging of opheffing van de beperking te weigeren aan een vreemdeling na beëindiging of verbreking van het huwelijk, de relatie of de gezinsband op grond waarvan verblijf is toegestaan (zie B 19).

5.7.4 Wijziging of opheffing van de beperking en verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

Indien het verzoek om wijziging of opheffing van de beperking wordt ingediend kort voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, moet de vreemdeling tevens in de gelegenheid worden gesteld een verzoek om verlenging daarvan in te dienen.

Zie voor verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf 5.8.

5.8 Verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

5.8.1 Gronden voor (weigering van) verlenging van de geldigheidsduur

In beginsel kan verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, evenals verlening daarvan, worden geweigerd op aan het algemeen belang ontleende gronden (art. 11, vijfde lid, Vw).

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt echter in de regel slechts geweigerd, indien een van de gronden aanwezig is waarop de vergunning kan worden ingetrokken (art. 12 Vw; zie 5.9.1).

Voor de te volgen gedragslijn, indien er aanleiding is voor weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf op een andere grond dan waarop deze kan worden ingetrokken zie 5.8.3.

Bijzondere categorieën

In verband met de gronden waarop verlenging van de geldigheidsduur kan worden geweigerd gelden bijzondere bepalingen voor:

- vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag (artt. 95, tweede lid, Vb; en 96, eerste lid, onder c, Vb; zie B 4);
- asielgerechtigden (zie B7);
- staatlozen (artt. 104, vierde lid, en 105 Vb; zie B 8);
- Surinaamse onderdanen op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging (1975) nog van toepassing is (zie B 10).

Bijzondere beleidscriteria gelden in dit verband voor

vreemdelingen die in Nederland zijn geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging (zie B 20).

5.8.2 Bevoegdheid om de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf te verlengen (artt. 21 en 23 VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd om de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf te verlengen, tenzij:

- a. de Minister van Justitie zich deze bevoegdheid heeft voorbehouden (dit blijkt uit het identiteitspapier waarin de vergunning tot verblijf is aangekend - zie 9.2.1.4);
- b. bij het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, daaraan in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid voorschriften worden verbonden (zie 5.3.7).

Het hoofd van plaatselijke politie moet in de hiervoor onder a-b genoemde gevallen een voorstel tot verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

5.8.3 Bevoegdheid tot weigering van verlenging van de geldigheidsduur (artt. 22 en 23 VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd om verlenging van de geldigheidsduur te weigeren, tenzij het betreft:

- a. begunstigde EEG-onderdanen (zie B 4);
- b. vreemdelingen die het Nederlanderschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlanderschap bezit of heeft bezeten (zie B 17);
- c. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (zowel bloed- als aanverwantschap).

In deze gevallen moet het hoofd van plaatselijke politie een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

Het hoofd van plaatselijke politie moet aan de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing vragen door middel van formulier D 16, indien hij aanleiding ziet voor weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf:

1. op een andere grond dan waarop deze kan worden ingetrokken;
2. in geval het gaat om een vergunning tot verblijf van een asielgerechtigde (zie B 7);
3. in geval het gaat om een vreemdeling die is toegelaten voor verblijf bij zijn (huwelijks)partner of gezin (zie B 19).
4. in geval het gaat om een vreemdeling die in Nederland is geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging en aan wie een zelfstandige vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend (zie B 20).

5.8.4 Verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf onder wijziging of opheffing van de beperking waaronder deze is verleend

Bij de behandeling van het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf kan blijken dat de vreemdeling verblijf wenst voor een ander doel dan waarvoor hem dit ingevolge de beperking waaronder de vergunning is verleend, is toegestaan. Ook kan blijken dat het doel waarvoor verblijf is toegestaan is vervallen, terwijl de vreemdeling voor voortgezet verblijf in aanmerking wil komen.

In deze gevallen moet de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld tevens een verzoek in te dienen om wijziging of opheffing van de beperking waaronder de vergunning tot verblijf is verleend.

Zie voor wijziging en opheffing van de beperking 5.7.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking, is er geen grond voor wijziging of opheffing daarvan en komt de vreemdeling evenmin op andere wijze voor voortgezet verblijf in aanmerking, dan wordt een beschikking tot weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf gegeven, waarbij tevens uitdrukkelijk het verzoek om wijziging of opheffing van de beperking wordt afgewezen.

5.8.5 Een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, ingediend na het verstrijken daarvan

Het is aan de houder van een vergunning tot verblijf toegestaan in Nederland te verblijven tot het tijdstip waarop de vergunning haar geldigheid verliest (art. 9 Vw).

Een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf moet dan ook worden ingediend vóór dit tijdstip.

De vreemdeling moet er op worden gewezen, dat het in zijn belang is het verzoek ten minste een maand tevoren in te dienen.

Immers, in dat geval wordt hij niet uitgezet zolang op het verzoek nog niet is beslist (art. 79 Vb).

Het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt niet afgewezen op de enkele grond dat het te laat is ingediend, indien:

- a daarbij een termijn van zes maanden niet is overschreden; of
- b het gaat om een vreemdeling die binnen zes maanden na ontslag uit militaire dienst cq. na beëindiging van detentie in het buitenland naar Nederland is teruggekeerd.

Is de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf inmiddels langer verstreken zonder dat de vreemdeling aannemelijk kan maken dat deze overschrijding verschoonbaar is, dan dient hij in plaats van een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur, een verzoek om een nieuwe vergunning tot verblijf in te dienen. Dit verzoek wordt getoetst aan de voorwaarden voor eerste toelating van vreemdelingen tot Nederland.

Vreemdelingen die zich melden bij het hoofd van plaatselijke politie voor het indienen van een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van hun vergunning tot verblijf na het verstrijken kunnen strafbaar zijn wegens overtreding van art. 59 Vb (art. 44 Vw).

5.8.6 Termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd (art. 24, tweede en derde lid, VV)

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt telkens met ten hoogste een jaar verlengd. Deze termijn is ten hoogste vijf jaar, indien het aan de vreemdeling sedert ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van zijn verzoek krachtens een van de artt. 9-10 Vw was toegestaan in Nederland te verblijven (zie echter in dit geval ook 5.8.7).

Is de vergunning tot verblijf aangetekend in het paspoort (zie 9.2.1), dan is de termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning wordt verlengd steeds ten minste een maand korter dan die gedurende welke de vreemdeling op grond van dat paspoort kan terugkeren naar het land door welks autoriteiten het is afgegeven.

Rekening wordt dus gehouden met de geldigheidsduur van het paspoort en het daarin eventueel gestelde (buitenlandse) visum voor terugkeer.

Beoogt de vreemdeling voortgezet verblijf van een korter duur dan een jaar, dan wordt bij de bepaling van de termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd rekening gehouden met het verblijfsdoel.

Beoogt de vreemdeling voortgezet verblijf van een korter duur dan een jaar, dan wordt bij de bepaling van de termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd rekening gehouden met het verblijfsdoel.

Afwijkende regels gelden voor:

- vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag (zie B 4);
- Surinaamse onderdanen op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging van 1975 nog van toepassing is (zie B 10).

5.8.7 Vreemdelingen die sinds het bereiken van de dertienjarige leeftijd vijf jaar hoofdverblijf in Nederland hebben, dat op grond van art. 9 of 10 Vw was toegestaan

Het hoofd van plaatselijke politie moet deze vreemdelingen ambtshalve in kennis stellen van de mogelijkheid een verzoek in te dienen om een vergunning tot vestiging (zie 6).

5.9 Intrekking van de vergunning tot verblijf

5.9.1 Gronden voor intrekking van de vergunning tot verblijf (art. 12 Vw)

De vergunning tot verblijf van een vreemdeling kan worden ingetrokken:

- a. indien hij onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen of verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning;
- b. indien hij niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- c. indien hij inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, dan wel een gevaar vormt voor denationale veiligheid;
- d. ingevolge een beperking waaronder de vergunning is verleend of wegens overtreding van een daaraan verbonden voorschrift;
- e. indien hij voor een werkgever arbeid heeft verricht zonder dat is voldaan aan de voorschriften van de Wet arbeid buitenlandse werknemers.

Toelichting

ad. a.

Dit doet zich met name voor als de antecedentenverklaring (zie 5.3.2) ten onrechte is ondertekend. Het verstrekken van onjuiste gegevens met het oog op het verlenen of het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf kan tevens strafbaar zijn ingevolge art. 58, eerste of tweede lid, Vb (art. 44 Vw).

ad b.

Wat moet worden verstaan onder voldoende middelen van bestaan en in welke gevallen het ontbreken daarvan kan leiden tot beëindiging van het verblijf wordt behandeld in 5.2.

ad c.

In welke gevallen wegens inbreuk op de openbare orde kan worden overgegaan tot verblijfsbeëindiging wordt behandeld in 5.3.

ad d.

De vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken ingevolge de beperking waaronder deze is verleend; indien de vreemdeling voor een ander doel in Nederland verblijft dan waarvoor hem dit is toegestaan of indien het doel waarvoor hem verblijf is toegestaan is vervallen.

Te denken valt aan de volgende gevallen:

- een vreemdeling, toegelaten voor het volgen van een studie, breekt deze af of gaat daarnaast werken;
- de relatie of gezinsband op grond waarvan verblijf is toegestaan wordt beëindigd.

De vergunning tot verblijf wordt echter niet op deze grond ingetrokken, indien een verzoek om wijziging of opheffing van de beperking voor inwilliging in aanmerking komt of indien aan de vreemdeling op andere wijze voorgezet verblijf kan worden toegestaan (zie 5.7.1).

ad e.

Deze intrekingsgrond betreft het verrichten van arbeid zonder dat de werkgever beschikt over de vereiste tewerkstellingsvergunning (zie B 11).

Bijzondere categorieën

In verband met de gronden waarop de vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken gelden bijzondere bepalingen voor:

- vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag (art. 95, eerste lid, Vb en art. 96, eerste lid, onder c, Vb; zie B 4);
- asielgerechtigden (zie B 4);
- staatlozen (artt. 104, vierde lid, en 105 Vb; zie B 8);
- Surinaamse onderdanen op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging van 1975 nog van toepassing is (zie B 10).

Bijzondere beleidscriteria gelden in dit verband voor vreemdelingen die in Nederland zijn geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging (zie B 20).

5.9.2 Bevoegdheid tot intrekking van de vergunning tot verblijf (artt. 22 en 23 VV)

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd tot het intrekken van de vergunning tot verblijf, tenzij het betreft:

- a. begunstigde EEG-onderdanen (zie B 4);
- b. vreemdelingen die het Nederlanderschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlanderschap bezit of heeft bezeten (zie B 17);
- c. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (zowel bloed- als aanverwantschap).

Is er in de onder a-c genoemde gevallen naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie grond voor intrekking van de vergunning tot verblijf, dan moet hij daartoe een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D 16.

Het hoofd van plaatselijke politie moet aan de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing vragen door middel van formulier D 16, indien hij aanleiding ziet voor intrekking van de vergunning tot verblijf:

1. van een asielgerechtigde (zie B 7);
2. van een vreemdeling die is toegelaten voor verblijf bij zijn (huwelijks)partner of gezin (zie B 19);
3. van een vreemdeling die in Nederland is geboren of als minderjarige toegelaten voor gezinshereniging en aan wie een zelfstandige vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend (zie B 20).

5.9.3 Vertrek naar het buitenland

De vergunning tot verblijf vervalt (anders dan de vergunning tot vestiging) niet van rechtswege door verplaatsing van het hoofdverblijf buiten Nederland.

De vreemdeling is overigens verplicht om van zijn vertrek naar het buitenland kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie (art. 57 Vb; zie A 5 en model D 55).

Keert de vreemdeling terug naar Nederland in het bezit van een nog geldige vergunning tot verblijf dan geniet hij uiteraard onverkort de daaraan verbonden rechten.

Is de vergunning tot verblijf verleend onder een beperking, dan kan deze worden ingetrokken, indien op grond van het vertrek van de vreemdeling naar het buitenland kan worden aangenomen, dat deze niet meer aan de beperking voldoet (art. 12, onder d, Vw; zie ook 5.9.1 ad d.).

Werd de vergunning tot verblijf echter verleend zonder beperking en is het niet aannemelijk dat de vreemdeling binnen de geldigheidsduur van de vergunning zal terugkeren, dan kan worden volstaan met een aantekening in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Zie voor de verblijfsrechtelijke gevolgen van een te late indiening van een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf 5.8.5.

Zie voor de verblijfsrechtelijke gevolgen van het vervullen van militaire dienstplicht en van detentie in het buitenland B 21, onder 3.